

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಮನೆಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾರೆ.”

ನಾನು ತಕ್ಷಣ ಮಾತಿನ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಹೋರಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. “ಪ್ರಕಾಶರೇ, ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುವವನು.” ನಂತರ ನಾನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಿದೆ, ಆದರೆ ಆಗಲೇ ಸರಿತಾ ಬುಕ್ಕಾಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರಕಾಶ್ ಅಂದ್ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚೆನ ಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೆಳ್ಳ.

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ನಾವು ಚಹಾ ಕುಡಿದು ಎದ್ದು ಬಂದೆವು. ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸರಿತಾ ಎಂಬ ಹೇಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದೆ ಎಂದು ಹೋರ ಬಂದಾಗ ಲಾಲಾಗೆ ಹೇಳಲು ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸರಿತಾ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಳ್ಳ, ಹೀಗಾಗಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಲೇಜಾಗಿತ್ತು.

ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯುಳ್ಳ ಹೇಳಿ ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಮನೆಯ ಹೋರಿಡಬೇಕು, ಮನೆಯೋಳಗಲ್ಲ, ಎಂದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿತಾ ನನಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆಳ್ಳ. ನಾನು ಸಹ ನನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲ ರಂತೆಯೇ ಹೇಳಿದೆ. “ಸರಿತಾ, ಎಂಥ ಮಾತಾಡ್ದಿರು? ನೀನೇನು ಕಡಿಮೆ ಸ್ವತಂತ್ರಭಾಗಿದ್ದೀರು? ಇಂದಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿನಗೆ ಇಬ್ಬರುಮೂರು ಜನ ಬಾಯ್ ಪ್ರೇರಂಧ್ರಿದ್ದರು! ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲೂ ನೀನು ಹಿಂದುಮುಂದು ಯೋಚಿಸದೆ ಬಾಯ್ ಹಾಸ್ಟೆಲಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.”

ಸರಿತಾಳ ಮುಖಿ ಕಂಪಗಾಯಿತು. ಲಾಲಾ ಮುಖಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಾಗುವುದನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಅಕ್ಕಾತ್ ಸರಿತಾಳ ಒಳಗೆ ದೇವತೆ ಅವತರಿಸಿದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೋರೆ ಬಂತು, ತಲೆಕೂದಲುಗಳು ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿದ್ದರು, “ನೀನು ಶುಧ್ಯ ಮೂಲಿಕ, ಉದಯಾ! ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರೋ, ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕಾಲೇಜನಲ್ಲಿ ವಿಲ್ಲಿ ರಿಂತ ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ನೀನು ಸುಮ್ಮುಮ್ಮೆನೆ ನನ್ನನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರು. ನೀನು ನಮ್ಮ ಸೌಕ್ಯ ಟೆಕ್ಸ್ ಯೋಗ್ಯ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಲಾಲಾ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿತ್ತು.”

ನಾನು ವಿವರಿಸಿದ್ದು ಮುಂದುವರೆಯಲು ಬಿಡಡೆ ಹೇಳಿದೆ, “ಸರಿತಾ, ನೀನೇಕೆ ಸಿಟ್‌ಗುತ್ತಿದ್ದಿರು? ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯೋವನವಿತ್ತು, ನಾವೆಲ್ಲ ರೂ ಮಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದ್ವೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ.”

“ಮಜಾ... ನೀನೈಂದಿಗೆ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಎಳೆದು ತರುತ್ತಿದ್ದಿರು? ಸದ್ಯ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ನೀನು ನನ್ನ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಎದುರು ಏನೇನು ವ್ಯಾಘವಾಗಿ ಹರಣತ್ತಿದ್ದೀರೋ?”

ತದನಂತರವೂ ಅವಳು ಏನೋ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳ್ಳ. ನನ್ನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ನನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದೆ. ನನ್ನ ಮನೆಯ ಎದುರು ಲಾಲಾನ ಸ್ಕೂಟರ್ ನಿತಿತ್ವ. ಲಾಲಾ ಮನೆಯೋಳಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ತಂಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಸರಿತಾ ಸಹ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಲಾಲಾ ನೇರೆದು ಕಿಕ್ ಹೋಡೆದೆ; ಇಬ್ಬರು ನೋಡನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕಣ್ಣರೈಯಾದರು.

ಇದೇನಾಯಿತೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನನಗೂ ಅಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಕಳಚಿಕೆ ಹೋಯಿತು; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಸರಿತಾಳಿಗೆ ಈ ಇಂಥ ಯಾವುದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಕ್ವಾರ್ಕ್‌ರ್‌ ಸಟ್ಟಿಫಿಕೇಟನ್ ಅಗತ್ಯವೇಕಾಯಿತು ಎಂದು ನನಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು.